

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 15T/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010524
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Boros
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2020:6920010524.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom JUDr. Zoltánom Borosom v trestnej veci obžalovaného H. H., nar. XX.XX.XXXX v G. U., ktorý je stíhaný pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 3. 12. 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný H. H. R. Ó. S. U., nar. XX.XX.XXXX v G. U., trvale bytom J. XXX/XX, G. U., prechodne bytom G. Y. XXX, nezamestnaný, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

je vinný, že

od apríla 2019 do 27.06.2020 v G. U. a v G. Y., okr. Rimavská Sobota, spôsobil psychické a fyzické utrpenie svojej bývalej manželke Y. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. U., J.Á. Č.. XXX/XX, t.č. X. G. Y. Č.. XXX, okr. Rimavská Sobota tým, že ju neustále kontroloval telefonátmi, aj viackrát do dňa, cez telefón jej rozkazyval, aby prišla domov, niekedy jej zobral telefón, vyhľadával ju po meste, keď ju následne našiel, tak sa jej vyhrážal zabitím, vyhrážal sa jej zabitím aj keď chcela od neho odísť, čo sa stále stupňovalo, bála sa ostať doma, ponižoval ju pred druhými, vulgárne ju osočoval, v niektorých prípadoch jej fyzicky ublížil tým, že ju bil rukami, pästami po hlave, záhlaví a iných častiach tela, z čoho mala bolesti hlavy, pričom ju takto fyzicky napadol aj dňa 14.06.2020 v G. Y., z dôvodu ktorého bola na lekárskom ošetrení, pričom jej podľa lekárskej správy zo dňa 14.06.2020 spôsobil ľahké zranenia, a to pomliaždenie vlasatej časti hlavy v záhlaví, distorziu krčnej chrbtice s dobou liečenia a PN do 14 dní, následne tak isto aj dňa 16.06.2020 alebo 17.06.2020, ale už na lekárskom ošetrení nebola a naposledy dňa 27.06.2020 v čase okolo 19.00 hod., keď prišla do G. I.Ý. P. G. U. a oznámila mu, že pôjde s kamarátkami do pizzérie a nesúhlasila, aby išiel s ňou, ju začal udierať rukami, pästami, hlavne do oblasti hlavy, ramien, čo sa opakovalo vtedy zo 3-4krát, na čo sa jej podarilo ujsť, pričom jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu a citovým vydieraním,

t ý m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona s prihladnutím na § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona samosudca obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote dňa 02.10.2020 sp. zn. 1Pv 272/20 podal obžalobu na H. H. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vo veci bol tunajším súdom vydaný trestný rozkaz sp. zn. 15T/6/2020 zo dňa 7. 10. 2020. Proti trestnému rozkazu podal odpor tak prokurátor, ako aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Prednesením obžaloby na hlavnom pojednávaní došlo k zrušeniu trestného rozkazu zo zákona (§ 355 ods. 10 Tr. poriadku).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uskutočnil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku o tom, že sa necíti byť vinný zo spáchania skutku. Pripustil, že k nezhodám medzi obžalovaným a poškodenou mohlo dôjsť v mesiaci jún 2020, určite nie však v období predtým. V rámci svojej výpovede uviedol, že poškodená sa dňa 13. 6. 2020 objavila v G. I., pýtala si od obžalovaného kľúče od auta. Nevyhovela jej, keďže ešte bola pod vplyvom alkoholu. Správala sa hystericky, nevedela sa kontrolovať. Nakoľko si s ňou nevedel rady, zavolať si na pomoc kamarátky O. a T.. Následne sa dohodli na tom, že poškodená si oddýchne a vyspí sa v G., kde aj zostala spolu s ich dcérou a ostatní zatiaľ išli preč. Znovu sa vrátili asi poobede druhej a poškodená bola už o niečo pokojnejšia, aj keď hádky pokračovali. Následne poškodená odišla s O. a T. na kávu asi tak na hodinku, dve. Po ich návrate tieto kamarátky odišli preč a ostali spolu obžalovaný a poškodená, ako aj ich dcéra. Poškodená sa ešte cítila unavená, preto sa uložila v reštaurácii na spánok. Obžalovaný s dcérou zatiaľ čakali na chodbe sediac v sedacej súprave. Počuli ako narába s balením od nejakých liekov. Obžalovaný zistil, že požila liek C., a to 14 kusov. Na internete zistil, že by jej nič vážne hroziť nemalo, preto ju následne zobrali domov do G. Y., kde išla oddychovať. Následne poškodená prespala celý tento deň a prebudila sa až v nedeľu 14.06.2020. Prebrala sa poobede, kedy už mali veľa roboty s prípravami na práce, ktoré sa mali v G. vykonať a obžalovaný ju preto volal do roboty, čo nebola ochotná urobiť, správala sa hystericky a apaticky, nemala záujem o nič. Obžalovaný uznal, že po tomto jej asi trikrát pritlačil hlavu o posteľ. Následne si obžalovaný nevšimol žiadne známky zranenia, preto pokladá lekárske ošetrenie poškodenej za účelové. Čo sa týka incidentu dňa 27.06.2020, obžalovaný bol na cestách a až o 5-6 hodine večer sa vrátil do G. U., vyzdvihol dcéru a vybavil nákupy. Poškodená bola celý deň s kamarátkami. Opaľovali sa, išli na hríby. Keď sa stretli v G.O. I., povedala mu, že ešte chce ísť s kamarátkami na pizzu. Nakoľko chcela ísť bez auta, bol si istý, že chce ísť znovu chlásať, preto sa začali hádať. Nebolo mu to jedno, keďže v takýchto prípadoch sa správala nepríjemne a aj z hľadiska dcéry tomu chcel zabrániť, preto k tejto hádke došlo. Je pravdou, že v tomto rozčúlení ju jedenkrát asi postrčil na gauč, pričom nevie presne, akým spôsobom k tomuto postrčeniu došlo. Nie je však pravdou, že by na ňu 40 minút útočil, tak ako to uvádza poškodená. Išiel len o toto jedno postrčenie. Následne poškodená sa zodvihla povedala, že čaká kamarátku V. H., ktorej aj otvoril zadné dvere, poškodená však cez tieto dvere následne odišla.

Všeobecne k spolužitiu s poškodenou uviedol, že aj po rozvode ich manželstva v H. G. XXXX spolu žili v jednom rodinnom dome v G. Y. spolu s ich spoločnou dcérou Alexandrou. Rozvodom sa podľa neho nič nezmenilo, žili naďalej spolu, poškodenú vnímal ako matku ich spoločného dieťaťa. Romantický vzťah medzi nimi nebol. Poškodenej vypomáhal svojou prácou pri prevádzkovaní rQ. I. P. G. U.. V nadväzovaní známostí jej nebránil. Nebol zapletený ani do ukončenia jej vzťahu s O. U.G., i keď jej hovorieval, že tento ju má len na tú jednu vec. Pokiaľ ide o poškodenou spomínané časté telefonáty, tvrdil, že aj poškodená mu zvykla volať. Priznal, že v jednom prípade nahliadol do komunikácie poškodenej v telefóne, čo ľutuje. Poznal aj prístupové heslá do telefónu poškodenej. Poškodenej zazlieva, že 3-4 krát do týždňa sa ukázala opitá aj pred dcérou, k čomu dochádzalo tak pred rozvodom manželstva, ako aj po ňom.

Poškodená ako svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ich vzťah s obžalovaným nikdy nebol dobrý, a to ani pred rozvodom manželstva. Po rozvode manželstva nikomu ani nemohla povedať, že k

rozvodu došlo. Obžalovaný jej zvykol hovoriť, že by mala ísť na vyšetrenie k psychiatrovi. Ponúkal jej aj lieky, ktoré nevie na čo sú, ako B. a E., nenútil ju však, aby tieto lieky užívala. Pokiaľ bola poškodená vonku s kamarátkami, obžalovaný jej stále vypisoval a dopytoval sa, kde je a s kým je, dával jej časové limity, dokedy môže byť vonku. Rovnako ju v niektorých prípadoch nútil, aby počas pobytu vonku do seba nasadila aj rôzne erotické pomôcky. Poškodená sa obžalovaného bála, keďže býval ku nej v takýchto prípadoch slovne agresívny. Zakazoval jej chodiť von s kamarátkami, dokonca sa vyhrážal, že jej kamarátku napadne. Stalo sa aj to, že sa pobil s partiou, s ktorou práve bola. Počas obdobia po rozvode manželstva ju viackrát aj udrel. Nevie presne koľkokrát, neboli to však tak silné útoky, tieto smerovali do oblasti rúk a hlavy. Väčšinou ju udrel v aute bez prítomnosti inej osoby, a to hocikedy aj pri ceste na nákupy, keď sa mu niečo znepáčilo. Po H. XXXX T. U. videla, ako ju dvakrát na chodbe v G. udrel. Aj ich spoločná dcéra bola svedkom hádok a aj niektorých fyzických útokov, obáva sa však, že je zo strany obžalovaného ovplyvňovaná. V podstate vždy, keď bola s niekým vonku, tak ju kontroloval, či už prostredníctvom SMS správ, alebo telefonátmi, alebo aj chodil, resp. zdržiaval sa pred podnikom, v ktorom práve poškodená bola. Na otázku, či sa správanie obžalovaného stupňovalo počas obdobia od H. XXXX, uviedla, že aj predtým to bolo zlé, ale hádky sa stali dennodennými, keď sa obžalovaný dozvedel o jej známosti. Dovolil jej sice, aby sa s ním stretávala, avšak nikomu o tomto vzťahu nemohla povedať. Išlo o O. U.É.. Kontroloval ju nielen osobne, ale zvykol jej aj brať telefón a prečítať súkromné správy. Telefón jej zvykol brať aj priamo, keď to nechcela a zrejme ho bral aj v jej neprítomnosti, keďže vedel o všetkom, o čom si poškodená písala. Išlo o jej súkromný telefón, avšak používal sa aj v reštaurácii. Týmto spôsobom sa dostal aj k správe, kde jej O. U. písal, že by s ňou chcel mať dieťa a prinútil poškodenú urobiť si tehotenský test, ktorý bol v tom čase negatívny. Obžalovaný upozornil O. U.É., čím porušil dohodu, že mu dá pokoj. Keď sa o tom poškodená dozvedela, odišla z G.O.. Obžalovaný ju naďalej hľadal, preto odišli s kamarátkami až do I.. Potom prespala u kamarátky a na druhý deň sa stretla s obžalovaným v G.O. I.. Povedala mu, že od neho chce odísť preč, aby to skúsili v dobrom ukončiť. On reagoval tak, že v žiadnom prípade, bez neho poškodená neprežije. Nedovolil jej odísť autom s tým, že má vypité. V tomto sa prispôsobila a chcela zavolať svojho brata, čo jej však obžalovaný nedovolil, tvrdiac, že celá jej rodina je psychicky narušená. Nakoniec niektorý z nich zavolať kamarátky O. a T. a tieto keď prišli, obom dohovárali. Na druhý deň ju doma napadol v detskej izbe, následkom toho, že s ním nechcela ísť do Rimavskej Soboty, udieral ju do hlavy. Nevie presne povedať, koľko takýchto úderov bolo. Vzhľadom na časté útoky z jeho strany nevie s istotou ani to, či práve po tomto útoku vyhľadala zdravotnú pomoc, keď hlavou nevedela hýbať doľava ani doprava. Čo sa týka udalostí predchádzajúcich podaniu trestného oznámenia, v ten deň bola s kamarátkami na hríboch a keďže jej telefón sa vybil, obžalovaný ju hľadal cez kamarátky. Osobne sa večer stretli v prevádzke reštaurácie a povedala mu, že s kamarátkami chce ísť na pizzu. Chcel ísť aj obžalovaný, s čím však nesúhlasila. Toto mu nevyhovovalo, rozčúľil sa, začal ju udierať opakovane a aj s prestávkami, kde sa medzitým aj vrátil a ukazoval jej fotky rôznych osôb s priezviskom U., s poznámkou, že ide o G.. Jeho fyzické útoky boli dosť agresívne, udieral ju do hlavy aj do ruky. Na ruke ju mohol trafiť v dôsledku toho, že sa bránila.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne - poškodenej Y. H., maloletej svedkyne H. H., ako aj svedkov L. U., T. U., T. T., O. U., T. U., H. T., Q. R., J. X., Z. O. a T. L.. Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov - zápisnice o trestnom oznámení s doplnením, odborného lekárskeho vyjadrenia T. W., lekárskeho správ o ošetrení poškodenej v dňoch 14. 6. 2020 a 28. 7. 2020, rozsudkov Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 7P/27/2019, sp. zn. 3T/57/2013 a sp. zn. 11T /20/2015, správy z miesta bydliska, správy z ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, výpisu z evidencie priestupkov, odpis z registra trestov. Taktiež bola podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku so súhlasom prokurátora a obžalovaného prečítaná svedecká výpoveď svedkyne Q. H., svedkyne Q. W. a H. V..

Vo veci bolo vykonané aj znalecké dokazovanie, pričom súdny znalec T. Y. P. zhodnotil duševný stav obvineného, kým súdne znalkyne T. Z. U. a T. H. O. zdravotný a duševný stav poškodenej.

Svedkyňa H. H. - dcéra obžalovaného a poškodenej bola na hlavnom pojednávaní vypočutá na žiadosť obžalovaného, ktorý nemal možnosť v prípravnom konaní zúčastniť sa výsluchu tejto svedkyne. Jej výsluch v prípravnom konaní bol vykonaný ešte pred vznesením obvinenia voči obžalovanému a svedkyňa takto nebola poučená o možnosti odoprieť výpoveď vzhľadom na rodinný vzťah k obžalovanému v zmysle § 130 ods. 1 Trestného poriadku. Na hlavnom pojednávaní maloletá svedkyňa po zákonom poučení uviedla, že je ochotná vo veci vypovedať. Uviedla, že jej otec (obžalovaný) a

matka (poškodená) sa zvykli medzi sebou hádať, a to pomerne často, nepamätá sa však na presný obsah týchto hádok, ani na to, kto ich zvykol iniciovať, resp. aká bola ich príčina. Väčšinou to neboli nejaké veľké hádky, odznelo len niekoľko viet, niekedy to prešlo do horšej hádky. Plynutím času nedošlo k tomu, že by sa hádali častejšie, skôr to bolo na rovnakej úrovni. Asi 3-4 krát videla, ako otec udrel mamu, a to tak, že búchal hlavu mamy o posteľ. Presne nevie povedať, v akom časovom rozmedzí sa tieto napadnutia uskutočnili, medzi nimi mohol tak uplynúť asi mesiac, a to skôr medzi každým z nich. Na bližšie okolnosti konfliktov sa už nepamätá. Ona sama má s otcom dobrý vzťah. S matkou sa veľmi na tému konfliktov nerozprávali. Raz jej však matka povedala, že to už takto ďalej nezvládne.

Svedkyňa L. U. (sestra poškodenej) vypovedala, že poškodená jej nezvykla veľa hovoriť o svojich súkromných veciach, ale vie od nej, že obžalovaný jej nedal pokoj. Keď poškodená bola u svedkyne, obžalovaný zvykol vyvolávať poškodenej, že kde je a s kým je. Niekedy v tomto roku jej poškodená povedala, že ju obžalovaný bije a nedovolí jej ísť na pohotovosť, čo však ona napriek tomu urobila a bola rozhodnutá podať trestné oznámenie. Poškodená a obžalovaný sa medzi sebou často nepekne hádali a obaja po sebe kričali. Raz začal jeden, raz druhý a čo sa týka kričania v X. U., kričať začala poškodená a to z toho dôvodu, že to považovala za kontrolovanie jej osoby obžalovaným. Z počutia od poškodenej vie, že jej obžalovaný zakazoval chodiť ku svedkyňi potom, ako bola zbitá.

Svedok T. U. (brat poškodenej) vypovedal, že od poškodenej a od jej kamarátok vie, že po rozvode ich manželstva ju obžalovaný kontroloval, často sa hádali a obžalovaný ju mal aj biť. Zažil niekedy v minulom roku, keď bola u nich poškodená, že dostala telefonát a počul ako hovorí, že kde je. Poškodená sa vtedy javila veľmi nervózna z toho, že ju obžalovaný takýmto spôsobom kontroluje.

Svedkyňa T. T. vypovedala, že od poškodenej vie, že po rozvode už nechcela mať s obžalovaným nič spoločné. Chcela si zabezpečiť samostatné bývanie. Na druhej strane obžalovaný chcel udržať rodinu pokope, najmä kvôli dcére. Išlo o snahu takpovediac za každú cenu a dožadoval sa informácií, ktoré už boli nenáležité po rozvode. Bola svedkom, toho, že poškodenú kontroloval telefonicky, že kde je a s kým je. Keď sa jej nedovolal, tieto informácie získaval aj od svedkyne, alebo od Z. O.. Takéto kontrolovanie z jeho strany zažila veľa krát. Telefonáty poškodená prijímala veľmi nervózne, na druhú alebo tretiu otázku už povedala kde je a s kým je a následne skladala telefón. Atmosféra medzi nimi sa ďalej zhoršila, keď vyšla najavo informácia, že poškodená si našla priateľa, vtedy sa aj kontrolovanie zo strany obžalovaného zintenzívnilo. Osobne svedkyňa nebola svedkom žiadneho fyzického útoku obžalovaného. Videla však modriny na krku poškodenej, o ktorých poškodená hovorila, že vznikli v domácom prostredí napadnutím zo strany obžalovaného a bolo tam vidno ako keby odtlačky prstov. Svedkyňa zažila, ako po sebe často kričali, u nich to asi bolo bežné. Obžalovaný zvykol vyčítať poškodenej, že cez víkend chodí von a že si aj vypije. Poškodená jej zvykla ukázať aj SMS správy od obžalovaného, z ktorých niekedy vyplývala jeho snaha pomeriť sa k predchádzajúcej hádke. Inokedy napr. vtedy ak poškodená neprijala volanie od obžalovaného, od neho prichádzali SMS-kou výčitky a aj nadávky. Konkrétnu vyhrážku voči poškodenej takto nečítala. Pamätá sa na jednu správu o tom, že obžalovaný hrozil, že si ublíži sám, pretože už nevie ďalej takto fungovať. Pokiaľ sa v prípravnom konaní vyjadrovala o iných správach s vyhrážkami voči poškodenej, o týchto sa dozvedela len z rozprávania poškodenej.

Svedok O. U. vo svojej výpovedi uviedol, že v roku XXXX oživil priateľský vzťah s poškodenou, ktorý prerástol aj do intímneho vzťahu. Obžalovaného pozná len z videnia, zvykol mu nosiť z reštaurácie na objednávku jedlo. Zo strany obžalovaného neboli kontaktovaný osobne, ani telefonicky, len raz sa stalo, že pri donesení obeda mu obžalovaný povedal, že poškodená kvôli nemu robí doma bengál. Svedok na to reagoval len v tom zmysle, že nechce, aby kvôli nemu boli niekde problémy. Pri tomto rozhovore obžalovaný nemal na svedka žiadne požiadavky a týmto bola celá záležitosť ukončená. Následne svedok svoj vzťah s poškodenou ukončil z dôvodov, ktoré nesúvisia s osobou obžalovaného.

Svedkyňa T. U. vypovedala, že s poškodenou bola v intenzívnejšom kontakte od januára do septembra XXXX. V tom čase jej poškodená hovorila, že medzi ňou a obžalovaným to nie je dobré a už s ním nechce ďalej byť. Svedkyňa sa už nepamätala na bližšie detaily toho, prečo ich vzťah nefunguje. Poškodená hovorievala o tom, že ponúkala obžalovanému možnosti ako sa osamostatniť, k tomu však nedošlo, preto sa aj sťažovala s tým, že nie je šťastná. Osobne bola svedkyňou hádok medzi poškodenou a obžalovaným, tieto však neprechádzali do žiadneho extrému. Počas ich trvania sa svedkyňa radšej stiahla. Bolo aj tak, že po návrate z nejakého posedenia sa obžalovaný agresívnejším tónom pýtal

poškodenej, kde bola a s kým. Zvykol jej aj volať, takýchto telefonátov nebolo ani veľa, ani málo. Poškodená jej dala prečítať aj správy od obžalovaného, v ktorých sa písalo, aby už išla domov. Konflikt v X. U. opísala tak, že poškodená sedela vedľa nejakého pána a keď prišiel obžalovaný, vyvolal konflikt, nevie či fyzicky alebo verbálne, ale ten druhý mal vypité a nenechal sa, preto sa strhla medzi nimi bitka.

Svedkyňa H. T. vypovedala, že v X. I. pracovala asi 7-8 mesiacov v priebehu O. G.. S poškodenou bola v dennodennom kontakte, niekedy aj mimo pracovného prostredia. Poškodená sa jej zvykla sťažovať, že často sa s obžalovaným hádajú, že ju aj bije, že ju chytil pod krkom a obúchal jej hlavu o stenu. Sťažovala sa aj na bolesti. Taktiež bola osobne svedkom ich hádok v robote, to však bolo len vo verbálnej úrovni, fyzické napadnutie svedkyňa nevidela. Poškodená jej však zvykla hovoriť, že túto situáciu nezvláda, riešením by bolo, keby sa ona odsťahovala alebo obžalovaný by sa odsťahoval. K tomuto však nedošlo z dôvodu, že to obžalovaný nemal chcieť. Taktiež bola svedkom ich hádky, kde poškodená vytkla obžalovanému, že bol za jej priateľom a pohrozil mu, že ak sa tento vzťah neukončí, pobalí poškodenú a odvezie ju k druhej priateľke tohto partnera. Počas tejto hádky to obžalovaný aj uznal. Keď chodievala s poškodenou von, bola svedkom toho, že jej obžalovaný určil čas, po ktorý môžu byť vonku. Vtedy keď jej poškodená hovorila o búchaní hlavy o stenu, jej ukazovala aj modrinu na krku, ktorú v tom čase mala. Bola aj svedkom rozhovoru, kedy obžalovaný zakazoval poškodenej, aby sa stretávala s T. U..

Svedkyňa Q. R. uviedla, že počas obdobia, keď pracovala v I. v období od júna do septembra XXXX, poškodená jej hovorievala, že s obžalovaným už nechce byť. Kým tam pracovala, o žiadnom násilí voči nej nevedela. V kontakte s poškodenou ostala aj po svojom odchode z G. a aj vtedy jej poškodená vravela, že ju obžalovaný párkrát udrel, pričom ani ona sama nevedela príčinu tohto útoku. O fyzickom napadnutí sa zmienila asi tak trikrát. Zároveň jej poškodená aj ukázala stopy po týchto útokoch a to modrinu na viečku nad okom a za uchom. K tomuto došlo niekedy v mesiaci jún 2020. Bola aj svedkom toho, že pri káve s poškodenou, ktorá z telefónu obsluhovala svoj facebook, jej stále chodili hlásenia o tom, že na tento účet sa pripája iné zariadenie a to notebook, typové označenie ktorého sa zhodovalo s notebookom, ktoré používal obžalovaný. Poškodená jej aj hovorila, že obžalovaný sa jej nabúrava do týchto účtov.

Svedkyňa J. X. uviedla, že v G. I. bola zamestnaná aj T., aj O. G.. Počas toho vnímala nejaké hádky medzi obžalovaným a poškodenou. Poškodená jej v tom čase hovorila o tom, že bývalý manžel ju kontroluje a kontroluje aj jej telefón. Hovorila aj o tom, že došlo k jej napadnutiu zo strany obžalovaného aj verbálne aj fyzicky. Hovorila aj o nadmernej žiarlivosti obžalovaného vo vzťahu k nej. Priamo nikdy nebola svedkom žiadnej inzultácie. Z rozprávania poškodenej vie aj o tom, že už aj skôr chcela podať trestné oznámenie. V jednom prípade jej v tom mal zabrániť obžalovaný, ktorý ju vzal do auta. Svedkyňa po rozvode manželstva poškodenej a obžalovaného nezachytila podstatnú zmenu v správaní sa poškodenej ani to, že by mohla byť týraná.

Svedok T. L. uviedol, že obžalovaný sa zvykol zdržiavať v jeho dielni takmer každý deň cez pracovné dni popoludní. O súkromnom živote sa nezvykli rozprávať, do jeho zadržania nevedel ani o rozvode manželstva obžalovaného. Kým bol obžalovaný v dielni, zvykol si odložiť telefón a vôbec nezvykol volať poškodenej. Naopak bola to vždy ona, kto mu vyvolával, čo on prijal s komentárom „zase“, telefonát si vybavil mimo dielne. O obsahu ich rozhovoru sa preto nevie vyjadriť. Stalo sa aj to, že po takomto telefonáte musel obžalovaný odísť, vypomáhať do reštaurácie, pripravovať suroviny, čomu nebol rád, avšak to urobil. Stalo sa aj to konkrétne vo štvrtok pred jeho zadržaním, že ho poškodená vyslala kúpiť mäso do Metra večer o 19.00 hod.

Svedkyňa Z. O. vypovedala, že po rozvode manželstva obžalovaného a poškodenej medzi nimi nebol vzťah aký by očakávala od rozvedených ľudí. Obžalovaný k tomu pristupoval tak, ako keby naďalej išlo o manželstvo, kým poškodená to chcela ukončiť, avšak nešlo to, nakoľko obžalovaný to nechcel pripustiť. Veľakrát jej poškodená hovorila, že chce odísť zo spoločného domu, nebolo jej to však umožnené. Viackrát zažila, že obžalovaný volal na telefón poškodenej s tým, že kedy príde a s kým je. Ona vždy, keď videla kto volá, bývala podráždená. V prípadoch keď telefón nedvíhala, následne zvykol obžalovaný volať aj svedkyňu a dopytoval sa, kde je poškodená a uspokojil sa s svojou odpoveďou. Samotná poškodená nie vždy vedela o tom, že sa takto obžalovaný informuje u svedkyňu. Keď jej zvykol takto volať, poškodená to hodnotila tak, že ju kontroluje, na iné jej komentáre po ukončení telefonátu sa nepamätá. Svedkyňa si nemyslí, že poškodená mala možnosť viesť slobodný život po rozvode. Myslí tým

spomínané telefonáty. Stávalo sa aj to, že poškodená nedvíhala telefón a následne obžalovaný prešiel autom okolo, pričom nevie ako sa dozvedel, kde práve sú. Ohľadne udalostí z júna 2020 svedkyňa sa pridriavala svojej výpovede z prípravného konania, kde uviedla, že dňa 13. 6. 2020 obžalovaný v G. I. poškodenú fyzicky nenapadol, len ju rukami odtiahol, čo bolo správne, lebo poškodená mala v tom čase vypité a nemala preto šoférovať. Dňa 16. 6. 2020 jej poškodená napísala správu „zase ma zmlátil, keď ma nezoberiete nasilu na políciu zajtra, tak už neviem“. Ešte predtým dňa 14. 6. 2020 svedkyňa volala T. T., že ide s poškodenou na chirurgiu, že poškodenú strašne bolí hlava.

Z výpovedí svedkýň Q. W. a Q. H. vyplýva, že tieto svedkyne nemali vedomosť o konfliktoch medzi obžalovaným a poškodenou.

Svedkyňa H. V. vypovedala tak, že v deň zadržania obžalovaného na žiadosť poškodenej prišla pre ňu autom. Poškodená jej pritom povedala, že ju obžalovaný udrel a hádali sa. V aute plakala a povedala, že chce ísť na políciu. Nebolo na nej vidno žiadne zranenia, nestťažovala sa na bolesti. Poškodená bola triezva. Raz pri inej príležitosti jej poškodená ukazovala modrinu na krku alebo na hlave, ktorú mal spôsobiť obžalovaný. Poškodená jej povedala, že sa to nestalo prvýkrát. Svedkyňa potvrdila aj to, že poškodenej bolo nepríjemné, keď jej obžalovaný volal na telefón a mu viac-menej povedala, nech jej nevolá.

Súd ako neurčitý a nevykonateľný odmietol dôkazný návrh poškodeného, ktorý sa domáhal zisťovania u bližšie neurčených kozmetických štúdií, akým ošetreniam sa poškodená podrobila, nakoľko ku vzniku modrín mohlo dôjsť aj pri týchto ošetreniach. Súd dodáva, že poškodenia zdravia boli dostatočne bezpečne preukázané predloženými lekáorskými nálezmi a dokazovanie v tomto smere bolo preto aj nadbytočné.

Zo znaleckého posudku súdnych znalkýň T. H. O. a T. Z. U. č. 79/2020, 25/2020, na ktoré sa obe znalkyne počas svojho výsluchu odvolali, vyplýva, že u poškodenej Y. H. prítomnosť duševnej choroby nebola zistená, a to ani v minulosti. Osobnosť poškodenej je psychastenická, emočne menej maturovaná, afektívne labilnejšia, so zníženou frustračnou toleranciou a oslabenými adaptačnými schopnosťami a sklonom k neurotickému, senzitivnému reagovaniu. Jej globálne intelektové schopnosti sú v pásme populačného priemeru. Prítomnosť príznakov svedčiacich pre syndróm závislosti od alkoholu, prípadne iných návykových látok u poškodenej nebola zistená. Pokiaľ ide o štruktúru osobnosti poškodenej, okrem zistení uvedených vyššie je introvertná, spoľahlivá, jej etické a morálne hodnoty sú primerane rozvinuté. Jej emočné prežívanie je plytšie, bráni sa voči svojim citom, má tendencie k potlačaniu emotivity a vytesňovaniu negatívnych zážitkov z vedomia. Citovo je nezrelá, vo vzťahoch má sklon k závislosti. Je schopná utvárať a udržiavať pozitívne vzťahy. Uprednostňuje kooperatívne postoje, agresivita nie je jej dominantnou črtou. Prejavujú sa tiež možné problémy v rozhodovaní a konaní, má nedostatok odvahy a energie pre samostatné zvládanie záťažových situácií, pod tlakom môže byť ovplyvniteľná. Záťažové situácie môžu viesť k prechodným neurotickým poruchám s psychickým vyčerpaním, únavou a symptómami úzkosti aj s psychosomatickými ťažkosťami. Má tendenciu k nadmernému premýšľaniu, pochybnostiam a náladovosti, aktuálne je bez známk dekompenzácie. Psychopatologické zmeny, ktoré by chorobne ovplyvňovali jej vnímanie a kognitívne schopnosti vrátane pamäťových funkcií. Intelektové aj pamäťové schopnosti poškodenej sú primerané. Sklon ku skresľovaniu výpovedí ani konfabulácii u nej nebol zistený. Prejavuje sa jej ochota vypovedať o sebe úprimne a pravdivo. Možno predpokladať, že nemá sklon k vedomej nepravde. Kvalitatívnu aj kvantitatívnu analýzu výpovedí poškodenej možno jej výpovede v danej veci z psychologického hľadiska považovať za vierohodné. U poškodenej sa neprejavujú príznaky „syndrómu týranej osoby“ ani post-traumatickej stresovej poruchy, nie sú prítomné znaky naučenej bezmocnosti, nedošlo ani k projektívnej identifikácii poškodenej s obvineným.

Znalkyňa T. O., súdna znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých sa na hlavnom pojednávaní odvolala na znalecký posudok a doplnila, že na základe skúmania intelektu a osobnosti neboli zistené znaky, ktoré by spochybňovali všeobecnú vierohodnosť poškodenej a jej výpovede v zásade spĺňajú aj požiadavky kladené na špecifickú vierohodnosť. Miera rozvinutia jej morálnych a etických hodnôt zvyšuje predpoklad vierohodnosti tvrdení skúmanej osoby. Je to však individuálna záležitosť, v tomto smere pevné pravidlo neexistuje.

T. U., súdna znalkyňa z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria sa na hlavnom pojednávaní odvolala na znalecký posudok a doplnila, že pri skúmaní zistili zvýšenú mieru citlivosti poškodenej, čo znamená, že v záťažových situáciách citlivejšie reaguje na vonkajšie podnety. Viac si pripúšťa k sebe, takto ich prežíva. V rámci týrania býva pomerne časté, že týraná osoba sa identifikuje s úlohou týranej osoby a preberá názory a tvrdenia tyrana aj keď sú tieto nepravdivé. V danom prípade u poškodenej k tomuto nedošlo. K tomu, aby mohla skonštatovať existenciu syndrómu týranej osoby, by musela nájsť určitú klinickú symptomatiku tohto javu, avšak v prípade poškodenej žiadna duševná porucha ako napr. depresívne stavy alebo post-traumatické stavy nebola zistená. Poškodená to zjavne vnútorne nevnímala ako týranie, keďže žiadne známky syndrómu nevykazovala. Neexistencia tohto syndrómu však nesvedčí o tom, či sa objektívne vyskytli skutočnosti, ktoré by mohli byť považované za útok alebo týranie.

Zo znaleckého posudku T. Y. P., súdneho znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria a sexuológia č. 101/2020 súd zistil, že u obžalovaného nebolo zistené v minulosti ani v súčasnej dobe duševné ochorenie v pravom zmysle slova, t. j. psychóza. Znalec zistil abnormne štruktúrovanú osobnosť hlavne s rysmi nezdržanlivosti a disociality. Ide o trvalú poruchu osobnosti, ktorá neznižuje ovládacie ani rozpoznávacíe schopnosti a nevyžaduje liečbu. U obžalovaného nebola zistená ani prechodná duševná porucha v čase spáchania skutku. Obžalovaný je schopný plne chápať zmysel a účel trestného konania. Jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný pre spoločnosť. Znalec nemá dôvod odporúčať akúkoľvek formu ochrannej psychiatrickej alebo protitoxikomanickej liečby.

Z lekárskeho nálezu z chirurgickej ambulancie nemocnice v Rimavskej Sobote zo dňa 14. 6. 2020 vyplýva, že o 13:25 hod. lekár T. T. zistil u poškodenej pomliaždenie vlasatej časti hlavy, ako aj podvrtnutie krčnej chrbtice. Bola doporučená fixácia krčnej chrbtice na 14 dní. Bol naložený mäkký golier a na druhý deň sa poškodená mala hlásiť k predpisu Schantzovho goliera. Zo záznamu zo dňa 28. 7. 2020 o 11:20 hod. vyplýva, že poškodená bola v tento deň ošetrená T. O.. Zistené bolo pomliaždenie hlavy v čelovo - terminálnej oblasti vľavo, bez známkov otrasu mozgu, ako aj pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu bez poškodenia hlbších štruktúr.

Z odborného lekárskeho vyjadrenia č. 91/2020 súdneho znalca T. H. W., zapísaného v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia. Súdny znalec na hlavnom pojednávaní svoje zistenia zhrnul tak, že mechanizmom vzniku poškodení zdravia poškodenej, v prvom prípade dňa 14. 6. 2020 bolo opakované tupé násilie, pričom pomliaždenie mohlo vzniknúť priamym silovým pôsobením, resp. úderom rukou alebo aj strčením do pevnej prekážky, prípadne kombináciou týchto zásahov. Následným pnutím tkaniva došlo k podvrtnutiu krčnej chrbtice ľahšieho stupňa, čo usudzuje z toho, že poškodenej bol naordinovaný ľahký golier a pevný jej mal byť osadený na druhý deň, na ďalšie ošetrenie sa však nedostavila. Fixáciu mala nasadenú len 24 hodín. Pri dodržaní režimu by išlo o práceneschopnosť v trvaní 10 až 14 dní, vzhľadom na konanie poškodenej dĺžku práceneschopnosti určuje v rozsahu 10 dní. Išlo o ľahké, život neohrožujúce poškodenie zdravia. V druhom prípade dňa 28. 6. 2020 išlo o pomliaždenie hlavy, ako aj ľavého ramena. Za mechanizmus vzniku tohto poranenia považuje to, že poškodená bola chytená za rameno a postrčená, pričom čelom narazila do pevnej prekážky. Aj v tomto prípade išlo o ľahšie zranenie, v súvislosti s ktorým predpokladá práceneschopnosť v trvaní 10 dní. Aj v jednom aj v druhom prípade je zrejmé, že išlo o násilie druhej osoby, pretože inak je vznik takýchto zranení nepravdepodobný. Svoje vyjadrenie znalec sformuloval na základe lekárskeho záznamov o ošetrení poškodenej v nemocnici v Rimavskej Sobote. Výšku bolestného určil vo výške spolu 50 bodov (30 bodov za poškodenie ošetrené dňa 14. 6. 2020 a 20 bodov za poškodenie ošetrené dňa 28. 6. 2020).

Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný sa dopustil spolu 11 priestupkov, z ktorých 10 je z oblasti dopravy a jeden z 2016 je za slovné a fyzické napadnutie inej osoby.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, pričom prvé dve odsúdenia sú zahladené. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 11T/20/2015 zo dňa 22. 5. 2018 bol obžalovaný odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), odsek 3 písm. a) Tr. zákona. Bol mu uložený trest odňatia slobody na tri roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov do 23. 5. 2020 s probačným dohľadom. Bola uložená aj povinnosť podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu. Taktiež bol uložený zákaz činnosti vykonávať funkciu riadiaceho pracovníka na 2 roky. Išlo o trest súhrnný, trest uložený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/111/2014 zo dňa 11. 12. 2014 bol zrušený. Zrušeným výrokom o treste rozsudkom odvolacieho

súdu bolo pritom rozhodnuté o uložení súhrnného trestu vo vzťahu ku skoršiemu rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 3T/57/2013.

Obžalovaný je Mestským úradom Rimavská Sobota hodnotený len všeobecne.

Podľa § 208 ods. 1 písm. a) zák. č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (v ďalšom len „Trestný zákon“) kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

V zmysle § 127 ods. 5 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely trestného činov týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Zhodnotením vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že vina obžalovaného je preukázaná bez pochybností. Za hlavný usvedčujúci dôkaz súd považuje výpoveď poškodenej, ktorú aj s poukazom na vykonané znalecké dokazovanie považuje za vierohodnú. Samosudca aj vlastným pozorovaním zistil, že poškodená vypovedala na hlavnom pojednávaní spontánne a konzistentne, nevyhýbala sa očnému kontaktu ani s obžalovaným, keď tvrdila skutočnosti, ktoré sú mu spôsobilé priťažiti v konaní. Výpoveď poškodenej podpierajú aj výpovede dcéry obžalovaného, ktorá bola svedkom fyzických útokov obžalovaného na poškodenú, ako aj výpovede ostatných svedkov, ktorí potvrdili intenzívne kontrolovanie poškodenej cez telefón, ktoré zahŕňalo aj určovanie časových obmedzení, dokedy sa má poškodená vrátiť domov. Neustále sledovanie zahŕňalo vyhľadanie poškodenej v meste v prípadoch, kedy obžalovaný informáciu o jej pobyte nedostal. Výpoveďou poškodenej bolo preukázané aj to, že ju obžalovaný vulgárne osočoval a ponižoval. Obmedzoval ju aj v súkromnom živote. Z výpovede svedkyne H.. T. bolo zistené, že svedkyňa bola svedkom hádky medzi obžalovaným a poškodenou, pri ktorej obžalovaný povedal poškodenej, že bol za jej priateľom a pohrozil mu, že ak sa tento vzťah neukončí, pobalí poškodenú a odvezie ju k druhej priateľke tohto partnera. Nezávisle od toho, že skutočný zásah v tomto smere nebol preukázaný (svedok U. rozhovor s obžalovaným reprodukoval odlišne), je nepochybné, že obžalovaná mohla tvrdené konanie obžalovaného vnímať ako obzvlášť ponižujúci zásah do jej súkromného života. Za formu psychického nátlaku možno považovať aj získavanie informácií o súkromnom živote poškodenej nahliadnutím do jej telefónu, ako aj pripojením sa k jej účtu na Facebooku. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že protiprávne konanie obžalovaného nezačalo len v mesiaci jún 2020, ako sa snažil v konaní argumentovať. Išlo o konanie, ktoré započalo už v období po rozvoде manželstva účastníkov konania v apríli 2019. Osobný kontakt medzi obžalovaným a poškodenou napriek rozvođu ostal zachovaný, keď bývali v tom istom rodinnom dome a obaja sa podieľali na prevádzkovaní G. I. v Rimavskej Sobote. Napriek tomu, že po rozvođe manželstva medzi obžalovaným a poškodenou neexistoval vzťah manžela a manželky, obžalovaný si túto okolnosť nepripustil. Svedok L. potvrdil, že až do vzatia obžalovaného do väzby nevedel o tom, že sa rozviedol. Poškodená vypovedala, že jej obžalovaný zakázal o tomto sa zmieňovať tretím osobám. Tak obžalovaný, ako aj poškodená potvrdili, že v tomto období medzi nimi romantický vzťah už nebol. Napriek tomuto obžalovaný neakceptoval, že poškodená je svojbytnou osobou, ktorú nemá právo žiadnym spôsobom kontrolovať alebo obmedzovať v spôsobe jej života. Neustále sledovanie poškodenej telefonicky aj osobne, zásahy do jej kontaktov s inými osobami, zakazovanie stretávania sa s kamarátkami, nadávky, vyhrážky a ponižovanie je potrebné považovať za zdroj psychického utrpenia, o čom svedčí aj opakované tvrdenie poškodenej vo vzťahu k svedkom, že tento stav už nevie ďalej znášať. Ohrozená bolo aj fyzické zdravie poškodenej, keďže bola opakovane zo strany obžalovaného bitá. Poškodená nepochybne pociťovala psychické aj fyzické utrpenie. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že duševná porucha svedčiaca o existencii „syndrómu týranej osoby“ sa u poškodenej podľa znaleckého posudku nevyvinula. Súd má za to, že konanie obžalovaného dosahuje takú intenzitu, že je ho potrebné kvalifikovať za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Vinu takto súd považuje za ustálenú.

Obžalovanému nemožno priznať žiadnu z poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona. Naopak, priťažuje mu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, t. j. že bol už za trestný čin odsúdený. Priťažujúce okolnosti takto u obžalovaného prevažovali, preto došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, čomu po zvýšení zodpovedá rozmedzie 4 roky 8 mesiacov až 8 rokov trestu odňatia slobody. Výsledná sadzba trestu neumožňuje uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, a to ani pri súčasnom uložení probačného dohľadu. Je zrejmé, že skôr uložený podmienený trest odňatia slobody na obžalovaného nemal prevýchovný efekt. Súd vzal do úvahy, že protiprávnym konaním na úkor poškodenej podľa znaleckého posudku nedošlo k vzniku trvale negatívnych účinkov na psychiku poškodenej. Fyzické ataky mali za následok vznik ľahkej ujmy na zdraví. S ohľadom na túto skutočnosť má súd za to, že za primeraný možno považovať trest odňatia slobody v blízkosti dolnej hranice aplikovateľnej trestnej sadzby, t.j. v trvaní 5 rokov. Dĺžka trestu podľa názoru súdu dostatočne zabezpečuje ochranu spoločnosti a pritom individuálne pôsobí na obžalovaného v smere jeho prevýchovy.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin na základe odsúdenia vo veci sp. zn. 3T/57/2013, súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poškodená si nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom neuplatňovala, preto o náhrade škody v adhéznom konaní súd nerozhodoval.

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a citovým vydieraním,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.